

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-461/10

**Bonnier Audio AB a i.
proti
Perfect Communication Sweden AB**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Högsta domstolen)

„Autorské právo a s ním súvisiace práva — Spracovanie údajov cez internet — Porušenie výlučného práva — Audioknihy, ktoré boli cez internet sprístupnené prostredníctvom servera FTP, na ktorý boli zaslané z adresy IP pridelenej poskytovateľom internetu — Príkaz adresovaný poskytovateľovi internetu oznámiť meno a adresu používateľa s určitou adresou IP“

Abstrakt rozsudku

1. *Aproximácia právnych predpisov — Uchovávanie údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí — Smernica 2006/24 — Pôsobnosť — Porušenie autorského práva prostredníctvom internetu*

(Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58, článok 15, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48, článok 8, a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/24)

2. *Aproximácia právnych predpisov — Odvetvie telekomunikácií — Spracovávanie osobných údajov a ochrana súkromia v odvetví elektronických komunikácií — Smernica 2002/58 — Dodržiavanie práv duševného vlastníctva — Smernica 2004/48 — Porušenie autorského práva prostredníctvom internetu*

(Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58 a 2004/48)

1. Smernica 2006/24 o uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí a o zmene a doplnení smernice 2002/58 týkajúcej sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia založeného na článku 8 smernice 2004/48 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva, ktoré povoľuje, aby bolo poskytovateľovi internetových služieb na účely identifikácie konkrétneho účastníka alebo používateľa internetu nariadené oznámiť majiteľovi alebo držiteľovi autorských práv informácie o identite účastníka, ktorému bola pridelená určitá adresa IP (internetového protokolu), ktorá bola údajne použitá pri porušení uvedeného práva, pretože taká právna úprava nepatrí do pôsobnosti smernice 2006/24 *ratione materiae*.

V prvom rade z článku 11 v spojení s odôvodnením 12 smernice 2006/24 totiž vyplýva, že táto smernica predstavuje osobitnú a presne vymedzenú právnu úpravu, ktorá stanovuje výnimky a osobitné ustanovenia nahrádzajúce ustanovenia smernice 2002/58, ktorá je všeobecne platným aktom, a predovšetkým ustanovenie článku 15 ods. 1 uvedenej smernice.

V druhom rade uvedená vnútroštátna právna úprava sleduje iný cieľ než smernica 2006/24. Týka sa oznámenia údajov v rámci občianskoprávneho konania, v ktorom ide o konštatovanie porušenia práva duševného vlastníctva, zatiaľ čo smernica 2006/24 sa týka výlučne spracovávaní a uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí na účely vyšetrovania, odhaľovania a stíhania závažných trestných činov, ako aj poskytovania týchto údajov príslušným vnútroštátnym orgánom. V tejto súvislosti je irelevantná skutočnosť, že príslušný členský štát ešte neprebral smernicu 2006/24, hoci lehota stanovená na jej prebratie už uplynula.

(pozri body 40, 43, 44, 46, 61 a výrok)

2. Smernica 2002/58 týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) a smernica 2004/48 o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely identifikácie konkrétneho účastníka alebo používateľa internetu povoľuje, aby bolo poskytovateľovi internetových služieb nariadené oznámiť majiteľovi alebo držiteľovi autorských práv informácie o identite účastníka, ktorému bola pridelená určitá adresa IP (internetového protokolu), ktorá bola údajne použitá pri porušení uvedeného práva, ak táto právna úprava vnútroštátnemu súdu, ktorému aktívne legitimovaný subjekt predložil návrh na vydanie príkazu poskytnúť osobné údaje, umožňuje, aby v závislosti od okolností každého samostatného prípadu a s náležitým prihliadnutím na požiadavky vyplývajúce zo zásady proporcionality zvažil jednotlivé protichodné záujmy.

Povinnosťou členských štátov pri preberaní týchto smerníc je totiž dbať o to, aby uplatnili výklad týchto smerníc, ktorý umožní zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi rôznymi základnými právami chránenými právnym poriadkom Únie. Ďalej je nevyhnutné, aby orgány a súdy členských štátov pri vykonávaní opatrení na prebratie uvedených smerníc nielen vykladali svoje vnútroštátne právo v súlade s týmito smernicami, ale takisto dbali o to, aby nevychádzali z výkladu týchto smerníc, ktorý by kolidoval s uvedenými základnými právami alebo s inými všeobecnými zásadami práva Únie, ako je zásada proporcionality.

(pozri body 56, 61 a výrok)